

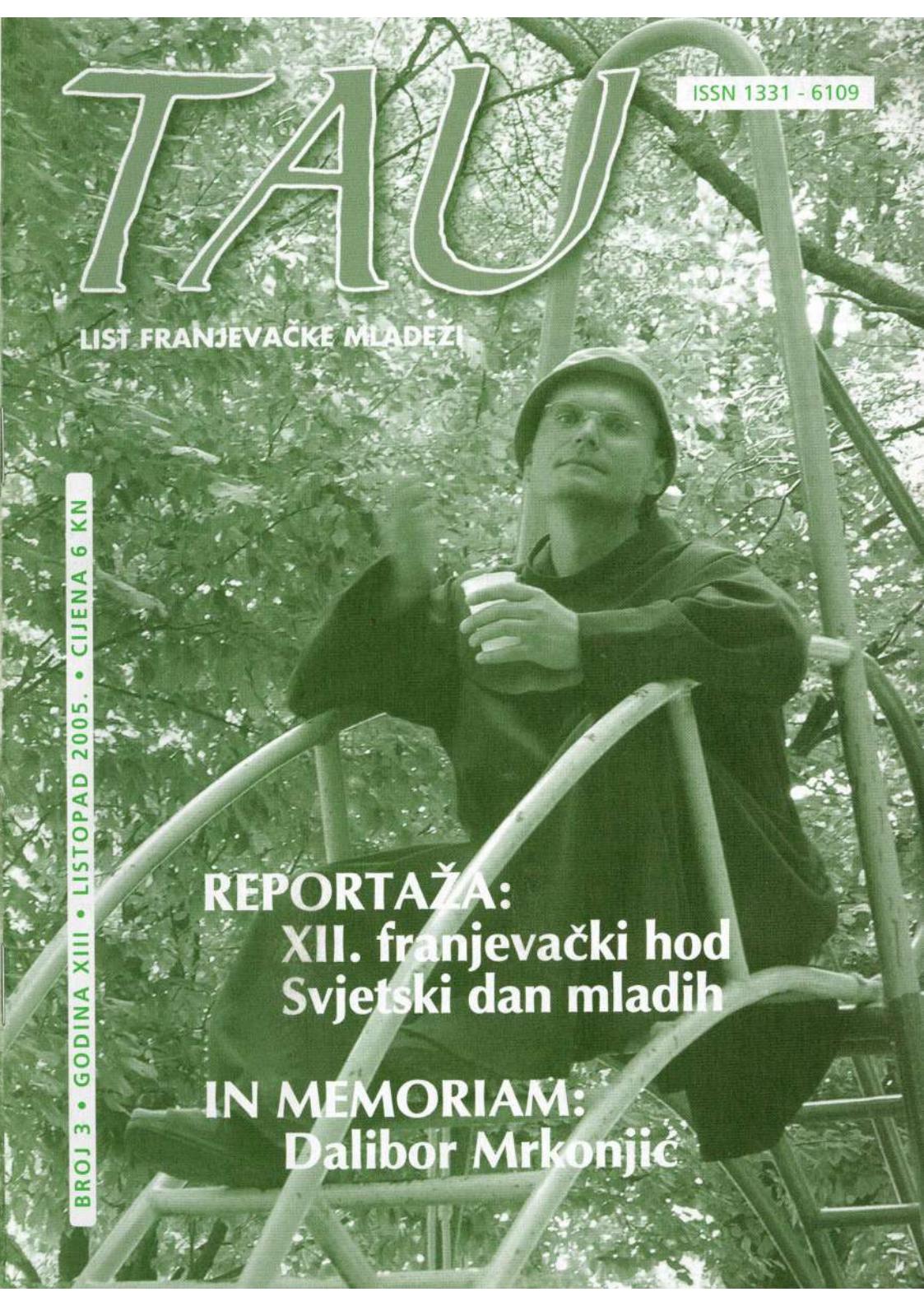
TAU

LIST FRANJEVAČKE MLADEŽI

BROJ 3 • GODINA XIII • LISTOPAD 2005. • CIJENA 6 KN

*"Jer moje misli nisu vaše misli
i puti moji nisu vaši puti, govori Gospodin.
Visoko je iznad zemlje nebo:
tako su visoki puti moji iznad vaših putova,
i misli moje iznad vaših misli."*

(Iz 55,8-9)

REPORTAŽA:
XII. franjevački hod
Svjetski dan mladih

IN MEMORIAM:
Dalibor Mrkonjić

10 INTERVIEW

Sveta Elizabeta Ugarska

12

REPORTAŽA

XII. franjevački hod

15

IN MEMORIAM

Dalibor Mrkonjić

24

PREDSTAVLJANJE

Dokument: "Frama - put franjevačkog poziva"

U razmišljanju što je obilježilo ovaj broj Tauta odnosno vrijeme između prošloga i ovoga broja, čini mi se, a vjerujem da će se i mnogi složiti sa mnom, da je to bio Marš i njegov jedinstveni završetak, a s druge strane početak novoga razdoblja u Frami. Ono nas poziva na dublje promišljanje o identitetu Franjevačke mladeži, o kojem govori i Dokument koji je prije godinu dana objavljen u TAU-u, a sada i službeno predstavljen na Nacionalnoj skupštini. Osim tog dokumenta, pred nama je i dugo očekivano ustanovljenje najprije Zagrebačkoga, a potom i Osječkoga odnosno Riječkoga područja.

U svim tim novim stvarima koje su pred nama ne smijemo zaboraviti i one koje nas uvjek prate. I dalje upoznajemo sestre klarise, a povezani smo i s FSR-om. Tu vam na osobit način skrećem pozornost na ekskluzivan 'intervju' sa zaštitnicom FSR-a, čiji ćemo blagdan uskoro proslaviti.

Godina euharistije je pri kraju, ali to nikako ne znači i da je naše divljenje tome sakramenu pri kraju. Ona je dar i zadatak za čitav život. Ipak, upravo je završetak Godine euharistije bio povod za meditaciju i vaša razmišljanja o toj temi.

Pozdravljam vas u nadi da ćete i dalje ostati vjerni čitatelji lista koji je i 'tamo gore' iznimno čitan, kako kaže sv. Elizabeta (odmila zvana Liza).

Ana

TAU - LIST FRANJEVAČKE MLADEŽI

List izdaje: Provincijska središnjica Franjevačke mladeži Provincije sv. Ćirila i Metoda
Glavna i odgovorna urednica: Ana Fruk

Uredničko vijeće: Marta Bogdan, Rok Čosić, Mirjam Grosek, Dora Novosel, Mladen Ilijević
Lektor: fra Petar Cvekan

Adresa uredništva: Kaptol 9, 10000 Zagreb, Hrvatska, tel./fax: 01/481-48-24, e-mail: tau-frama@net.hr
Broj žiro računa: 2484008-1101108180

Potpisata: Godišnja preplata za 4 broja iznosi 24 Kn
Rukopisi i fotografije vraćaju se u dogovoru s uredništvom
Tisk: Offset - Markulin / Lukavec

FRANJO I EUHARISTIJA

Enciklika "Ecclesia de Eucharistia" Ivana Pavla II počinje riječima: "Crkva crpi svoj život iz Euharistije. Ova istina nije jednostavno izričaj svakodnevnog iskustva vjere, nego sažetak središnjeg otajstva Crkve. Na različite načine ona u radosti doživljava ispunjenje obećanja: 'I evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta' (Mt 28,20)".

Ovu istinu naše vjere, Franjo je od početka svog obraćenja, ne samo shvatio nego i živio tako da je svakom žilicom svoga srca plamlio prema ovom sakramantu. Sv. Franjo posjeduje nježnu ljubav prema Isusu djetetu i osjeća veliku samilost s Isusom raspetim, ali je svjestan da je Isus i dalje kraj njega u Euharistiji. Njegov prvi životopisac Toma Čelanski ističe kako je bio beskrajno zadivljen pred ovim otajstvom i pred najveličanstvenijom ljubavlju. Ne prisustvovati svaki dan bar jednoj misi, ako je bio slobodan, smatrao je velikim prezironom. Često se pričešćivao, ali tako pobožno, da je druge pobuđivao na pobožnost.

Njegovu ljubav prema Euharistiji najjasnije vidimo iz njegove pisane riječi u spisima upućenim raznim staležima društva i Crkve. U Pismu klericima piše: "Ništa, naime, nemamo i ne vidimo tjelesno na ovom svijetu od samoga Svevišnjega osim tijela i krvi, imena i riječi po kojima smo stvoreni i otkupljeni iz smrti u život". Gospodin Isus nije u svijetu više osjetno prisutan. Jedini materijalno-tjelesno zamjetljivi znakovi Kristove realne, aktualne prisutnosti su materijalni elementi koji se nalaze u temeljima sakramentalne tajne njegova Tijela i Krvi, kao i riječi Sv. pisma, za koje Franjo govori da su miomirsne riječi Gospodina našega Isusa Krista. Iako nije bio teološki obrazo-

van, zapažamo kod Franje bogatu viziju euharistijskog otajstva, tako jasnu i razumljivu, a opet duboku, jer je plod duboke kontemplacije i poniznog slušanja riječi Božje koja u Franjinu životu zauzima posebno mjesto. Ovdje zapažamo još jedan vidik koji će doći do svog punog značenja tek na II. vatikanskom koncilu; to je sv. Franjo svojom mudrošću odozgo koju je crpio iz Euharistije, već tada zapazio.

Uočio je da je unutarnja stvarnost sakramenta euharistije povezana s riječju Božjom. U pet navrata, govoreći o tijelu i krvi, izričito spominje: "Ne može postojati tijelo, ako ga prije ne posveti riječ. Snagom Kristovih riječi tvori se oltarski sakrament" (Pismo klericima). To je i okosnica pomoću koje Franjo stavlja riječ i tijelo na istu razinu.

U središtu Euharistije je živi i proslavljeni Gospodin Isus, ona je vizija pomirenja i mira, istovremeno je paradoks, shvaćena kao silazak, snižavanje koje očituje Božju poniznost; ovaj vid je snažno naglašen u 1. opomeni koja nosi naziv "O tijelu Gospodnjem" i u Pismu čitavome Redu. Prva opomena ovo poniženje vidi u neprekinitosti s utjelovljenjem: postati čovjekom za Boga je značilo silaženje, reći će Franjo s "kraljevskih prijestolja". Boga se više ne može vidjeti u ljudskom obliku, nego samo u malom komadiću kruha. Franjin govor o poniznosti nerazdvojiv je bez govora o Euharistiji jer na taj način dolazimo do najdubljeg smisla misterija Božjeg očitovanja svijetu. U svom utjelovljenju koje Krist svakodnevno ponavlja u Euharistiji, očituje se njegova poniznost, ali i Očeva, koji pristaje na Sinovljevo silaženje iz njegova krila "na oltar po svećenikovim rukama".

Da bi doista Euharistija postala živa i djelotvorna u nama, da bi postajala uvijek više u nama temelj i snaga preobrazbe

našeg života u novi život u Kristu; uvijek iznova prepoznavanje i konkretno osvarenje onoga što govori Pavao o tome "da smo Krista obukli, da smo postali jedno s njime, da smo novo stvorenje u Kristu Isusu", dan nam je kao najizvrsniji dar Duh Sveti. Dar Duha Svetoga prosvjetljuje oči naše vjere i otvara srce, često puta "bezumno i sporo da povjeruje", stoga Franjo u 1. opomeni kaže: "... presveto tijelo i krv Gospodnju prima onaj koji posjeđuje Duh Gospodnj i što prebiva u svojim vjernicima. Svi drugi koji nemaju toga Duha, a usuđuju se primiti ga, osudu sebi jedu i piju".

Samo dar Duha Svetoga, koji iz dubine naše duše zaziva Oca, koji u molitvu preobražava naše tjeskobe i naše čežnje, kadar je učiniti naša srca mjestom vjere, čitave nas prebivalištem Gospodnjim, jer jedini on proniće otajstvo Boga u euharistiji prisutnoga. Kao što nisu svi prepoznali Gospodina dok je kročio prašnjavim putevima Palestine, tako ga ni danas ne prepoznaju svi pod prilikama kruha i vina, osim onih koji su sposobljeni od samoga Duha Svetoga. Samo oči vjere mogu prepoznati poniznost Božju, samo oči Duha u nama: "Evo, danomice se ponizuje, kao kad je sišao s kraljevskih prijestolja u krilo Djevice; danomice dolazi k nama u poniznu obličju; danomice silazi iz krila Očeva na oltar po svećenikovim rukama. I kao što se je svetim apostolima pokazao u pravom tijelu, tako se i sada nama pokazuje u svetom kruhu. I kao što su oni svojim

tjelesnim pogledom vidjeli samo njegovo tijelo, ali su promatrajući duhovnim očima, vjerovali da je on Bog; tako i mi, gledajući tjelesnim očima kruh i vino, gledamo i čvrsto vjerujemo da je tu živo i istinito njegovo presveto tijelo i krv".

Poniznost i siromaštvo koje Franjo kontemplira u Euharistiji i koje ga toliko, možemo reći, potresaju i zadivljuju istovremeno, čine da izgovara i one čudesne riječi iz Pohvala Bogu koje nitko prije nije izrekao za Boga: "Ti si poniznost!", kao i: "O uzvišene poniznosti, o ponizne uzvišenosti!

Neka se sav svemir potrese! Pogledajte, braćo, poniznost Božju!" (Pismo čitavom Redu).

Tko tako ulazi u otajstvo euharistije, kao Franjo i s Franjom, kada se srce u poniznosti vjere i milosti Duha Ljubavi otvara bar malo za prihvatanje i shvaćanje euharistijskog otajstva počinje se i sam preobražavati na svim razinama svoga bića, a onda i ponašanja, za njega ono ne ostaje samo na razini spoznaje, informacije, nego ga u cijelosti zahvaća... Franjo čvrsto vjeruje da se u euharistijskom slavlju uprisutnjuje put Isusa Krista kojim je on prošao radi našega spasenja, i da i mi u tom slavlju euharistije primamo snagu i sposobnost da idemo tim istim putem slijedeći Kristove stope, a to je uvijek put koji vodi bližnjemu; Franjo je očito u svoj dubini, snagom vjere i miloču Duha Svetoga, shvatio riječi "Ovo činite meni na spomen!", meni na spomen živite, svaku tjeskobu, svaku muku, svako umiranje, sve radosti, svekoliku stvarnost svoga života.

fra Rozo Brkić

NOVOSTI U 2004. GODINI

More, more...

Ako se kojim slučajem pitate kako zasluziti čast napisati koji redak (a možda ipak i malo više) o povijesti Frame u ovom našem listu odgovor je vrlo jednostavan - budite sveprisutni umom i srcem, na svim bilo većim bilo manjim susretima framaša i eto vam zadatka! Barem sam ga ja tako zasluzila.

Pa da krenem od početka godine 2004. Mnogi su se od nas radosno odazvali pozivu šibenskog biskupa Ante Ivase da dođemo na obalu našega mora Jadran-skoga, u Šibenik, da budemo dio Susreta hrvatske katoličke mladeži gdje smo se trudili odgovoriti na onaj toliko nam dragi Isusov poziv: "Zaveslaj na pučinu mora", te smo tako s puno odvažnosti bacili svoje mreže na Njegovu riječ i odlučili biti neustrašivi svjedoci velike ljubavi.

I tako po povratku iz Šibenika na red su došla tri ključna framaška susreta. Razne su ih promjene i novotarije zahvatile, no bit je ostala ista.

Prvo odgađanje u Frminoj povijesti

Pa, započinimo s prvim. Mnogi od nas nisu mogli vjerovati kad su primili vijest da se Trsat odgađa. Javila su se tu ona klasična pitanja: Što?! Kako?! Zašto?! No, na naše veliko zadovoljstvo sve one "sile" (bilo ljudske bilo vremenske naravi) nisu uspjele sprječiti fra Milana (kojemu je u čast napisan, a i izведен, sad već vrlo poznat hit "Coca Cola hej"), kao i ostalu braču franjevce i framaše odgovorne za takve zadatke, da nas sve okupe od 14. do

16. svibnja na Trsatu. Stigosmo mi na sve moguće i nemoguće načine iz raznih krajeva Lijepe naše kako bismo, potaknuti temom susreta "Htjeli bismo vidjeti Isusa", upoznali sami sebe te tako pronašli što bolji put koji vodi do Isusa. E, a da bi to traženje bilo što zanimljivije predili su nam mnoga iznenadjenja i na duhovnom, a i na tehničkom planu. Tijekom subotnjeg dana grupe su se izmjenjivale u čitanju Evandelja kod oltara u perivoju. Sa strane tehničkih iznenadjenja: nije bilo graha na jelovniku, promijenili smo školu te smo tako morali malo više pješačiti kako bi stigli do svojih, u kasno večernjim satima, već jako željenim vrećama za spašvanje.

Uz sve to bilo je vrlo zanimljivo i poučno slušati propovijed fra Zoltana u petak, gdje su se u pravilnim intervalima izmjenvale misli o prijateljstvu, ljubavi i zaljubljenosti te o njihovoj moći koja može učiniti da čovjek postane "čaknuta ličnost".

A da mi ne bismo postali te "čaknute ličnosti" trudio se u subotu fra Zlatko Papac objašnjavajući nam da treba graditi "autocestu" od razuma prema srcu, jer to je onaj pravi put koji će dovesti do toga da budemo voljeni, a i da znamo kako

treba voljeti druge. Naravno, ni ovaj Trsat nije prošao bez nezaboravnog Framinog slavlja, a i još uvijek vrlo često volimo pjevuši pjesmu "Htjeli bismo vidjet Isusa, htjeli bismo slavit Boga našega..."

Traktori i vreće za smeće

Kako je Trsat bio datumski relativno već blizu ljeta, vrijeme do XI. franjevačkog hoda proletjelo je brže nego je većina od nas očekivala. Tako smo se 25. srpnja svi mi koji smo odlučili to ljeto učiti ljubiti kao Isus našli u malom, ali u taj dan vrlo popunjenoj mjestu zvanom Ilača. Da bi nama bilo lakše slijediti taj moto Hoda, "Ljubiti kao Isus", valjalo je razdijeliti ga na nekoliko manjih tema, raspoređenih tako da svaka od njih obilježava pojedini dan. Ovim smo hodom od Ilače prema Nijemcima, sve do Otoka, Vrbanje, Gunje, Bošnjaka i Županje te naposljetku Asiza učili kako ljubiti Isusovim osjećajima, mislima, vjernošću, odlukama, djelima, ljubavlju i pomoći.

Kao što spomenuh nešto ranije, ni ovaj susret nije izbjegao iznenađenja i novosti. Iskusili smo te godine kako je voziti se u ogromnim traktorskim prikolicama jer smo, što zbog kiše što zbog blata, bili primorani potražiti i prihvati alternativni način prijevoza. No, na dan kada je sestri-

ca kiša ipak odlučila biti nešto blaža odvažili smo se za nove ideje. Trudili smo se tko će izmislišto luđu, ali ipak i korisnu kreaciju kišne kabanice i to ne od bilo čega već od crnih vreća za smeće. Kad se samo sjetim kako smo izgledali! Nekima je bilo teško, nekima zabavno, ali ipak cilj je bio ispunjen.

Uz kišu i oblaćno vrijeme ovaj su marš obilježili i velikodušni darovi domaćina (čitaj: obilni ručkovi i večere s mnoštvom slavonskih delikatesa i specijaliteta). Bilo je tu i tamburaša, no i kad ih nije bilo bili smo spremni domaćinima zahvaliti pjesmom i to najčešće s "Ne dirajte mi ravnici" jer ipak bili su to krajevi koji neće nikada zaboraviti kroz što su sve morali proći kako bi obranili svoje domove. Kako to obično biva, i ovaj smo Hod po Hrvatskoj završili pokorničkim bogoslužjem da bismo nakon svete isповijedi bili potpuno spremni kleknuti pred Gospodina u Porcijunkuli te od njega zatražili potpuni oprost.

Mističnost La Verne

Još je jedna novost bila pred nama, i to činjenica da se trebamo penjati pet kilometara da bismo stigli u Carcer gdje smo, okruženi prekrasnom prirodom, svetom misom proslavili blagdan Marije Andeoske. Svi oni koji su bili tamo znat će vam posvjedočiti kako se i "čaknutost" naših fratar (sjetimo se samo biskupa Sergija) u potpunosti uklopila u radosno slavljenje toga dana. Slavlje smo nastavili ispred bazilike Marije Andeoske gdje smo se susreli s framašima iz cijelog svijeta i gdje smo naposljetku, sabrani u molitvi, primili milost potpunoga oprosta koji je za nas izmolio naš dragi otac Franjo. Sljedećih smo dana pohodili Sveti Damjan, Fonte Colombo, Greccio, baziliku i grob sv. Franje i baziliku sv. Klare. Sve su to mjesta u kojima se i danas vrlo snažno može osjetiti Franjin i Klarina prisutnost. No ipak, od posebnog značaja za nas,

Franjine sljedbenike, je brdo La Verna jer je to brdo na kojem se Franjo gotovo potpuno približio nebu primivši svete rane Isusove muke. Te smo godine nekako i na posebniji način uspjeli doživjeti mističnost ovog svetog mjeseca jer nas je pred sam kraj našeg posjeta La Verni Gospodin iznenadio neobičnim nevremenom, koje je s obzirom da je bilo snažno, samo upotpunilo sve one osjećaje koji su se stvarali u nama tijekom cijelog Marša.

Recepti za pripremanje banana

I kako to biva, kad se taman slegnu dojmovi s Franjevačkog hoda stigne jesen, a s njom i duhovni kapitol koji je te godine bio održan u Sigetu i to s temom "Pravilo FSR-a nadahnuc života u Frami". Tih smo dana kroz akciju i kontemplaciju, a i kroz iskustva nekadašnjeg framaša, a sada FSR-ovca Đavora Mavrića naučili kako mi framaši moramo uvijek iznova tražiti izvore za što kvalitetniji život franjevaštva u Pravilu FSR-a. Isto tako naučili smo od mons. Gerarda Antona Žerdina, inače misionara i biskupa u Peruu, kako ne moramo otici daleko da bismo bili misionari, već je to moguće čak i u svojim vlastitim kućama. Hvala mu na tome, a isto tako i na nezaboravnom filmicu o Peruu, u kojem smo uspjeli pohvatati i nekoliko vrlo zanimljivih recepata kako pripremiti banane... Naravno da nisam zaboravila spomenuti i predstavu "Brat magarac" koja je bila zanimljiva i po tome što smo u subotnje predvečerje pješaćili do ZeKaeM-a (u središtu Zagreba), a isto

tako bila je posebna i vožnja tramvajem kad smo se vraćali na Siget. I tako, bez obzira što nitko nije uspio uz pomoć imena svih grupa odgojnetnuti zadatak koji nam je dalo Provincijsko vijeće - "tajanstvenu rečenicu" i time osvojiti besplatni zaručnički tečaj, svi smo se radosna srca i ispunjena duha vratili u svoje sredine.

Eto, nadam se da sam vam uspjela približiti kako je to sve izgledalo te 2004., no da ne mislite kako je to bilo sve. Bila su tu i mnoga obećanja naših bratstava gdje smo se također okupljali u relativno ljeđpome broju. Naravno, da jedni drugima čestitamo i posvjedočimo. No dobro, i pomognemo pojesti koji kolač ili neki majušni sendvič...

Dragi moji budite mi svi lijepi, dobri, pametni i, naravno, Franjini! Mir i dobro!

Ljubica Nedeljko, Frama Čakovec

EUHARISTIJA -

Euharistija je za mene, slikovito rečeno, otvaranje vrata vječnosti. Ne samo da primajući je dobivamo snagu za dalje, blagoslov, sigurnost, već na poseban način Isus postaje dio nas i mi postajemo dio Njega. Euharistija je poziv na život, poziv na koji se moramo odazvati sada i uvijek!

Mislav Blažević, Frama Virovitica

Kad bih te pitao (negdje vani, neovisno o Crkvi) koji je to pojam koji počinje s EU, a završava s A, što bi odgovorio/la? :) Znam! I ja bih da me netko pita! Pa si 'kontam' koliko se samo priča o ulasku u EU i koliko smo svoje živote podredili tome cilju! S druge strane mi se po glavi mota misao našeg dragog pape Ivana Pavla II: "Euharistija izgrađuje Crkvu, a Crkva čini Euharistiju!" A ja sam dio te Crkve! I svejedno bih na ono pitanje odgovorio Europa ili Europska unija, a ne Euharistija! Pa što se to onda sa mnom događa?! Kao i svi, bombardiran sam medijima i raznoraznim ciljevima, projektima i slično pa zaboravim na projekt 'Moj život'! Što ja to očekujem od svog života? Hoće li i moj životni cilj biti ulazak u EU?! Ma čovječe, koliko mi je zapravo mozak ispran! Još malo pa će umjesto CR...A pomisliti Crvenkapica, a ne Crkva! Pa mi onda dođe da se pitam: "A di je Bog u cijeloj toj prići?!"

Uh, ta Božja psihologija! Čudno je to! Bog me voli i šalje svoga Sina, koji iz ljubavi prema meni svjesno proživljava Kalvariju. Da samo Kalvariju! On je umro za mene! On - Bog, umro za mene - čovjeka! Misterij! I da je samo to učinio bilo bi previše. Ali ne! Još prije Kalvarije ostavio mi je veliku oporuku! I na čelu te oporuke piše: "Ovo činite meni na spomen!" A što On to želi da činim Njemu na spomen? Upravo Euharistiju! Ma ne traži od mene da je "promatram sa strane Njemu na spomen" niti da je "pričam drugima Njemu na spomen", nego da je činim! I to ne sam, nego u zajednici, u Crkvi! I svakim danom u svakom kutku ovoga svijeta 'čini' se nekoliko puta dnevno 'Njemu na spomen'! Nije li to fascinantno? U toj jednoj maloj hostiji da se nalazi spasenje? Upravo se i na tom primjeru očituje jedna velika istina o Bogu, koju je naš Franjo tako dobro živio: veličine se nalaze u malenima! Upravo nam ta hostija govori kakvi trebamo biti: ponizni, maleni, strpljivi, ustrajni, čisti, siromašni, poslušni...

SREDIŠTE ŽIVOTA

I što je najzanimljivije, hostija je prije Pretvorbe upravo takva, to je njezin fizički opis, no nakon Pretvorbe, ona takvima čini sve koji je kušaju! I eto zašto Boga nema u ogromnim ispolitiziranim medijima. On se nalazi u malome i malenima! A takvi su medijima skroz nezanimljivi.

I da završim, Hostija svoj smisao ostvaruje Pretvorbom, svijeća svoj smisao ostvaruje osvjetljavanjem... A kako ja ostvarujem svoj smisao? Bog me poslao na ovaj svijet i daje mi upute! To sigurno! Kao što i EU daje upute kako se moramo ponašati da bismo postali Europljani (pa to još i naplati), tako i Bog daje upute, samo što su njegove besplatne (a to se opet u današnjem trgovačkom svijetu previše i ne cijeni, jer kako kaže poslovica: "Ako ne znaš što valja, znaš što je skupo!"). No, iako novčano besplatne, od nas traže puno. Traže predanje, traže življenje! Traže TEBE! Pa evo, za kraj jedna od najvećih uputa: "Ovo ČINITE MENI na spomen!"

Zoran Babić, Frama Osijek-Tvrđa

Nažalost, još nisam došla do te razine da mogu reći kako mi je Euharistija potrebna svaki dan. Ipak, osjećam da mi je ona duhovna hrana i da mi Isusova prisutnost u kruhu i vinu daje snagu za sve što život stavlja pred mene. Tu mogu predati Gospodinu sve svoje probleme i brige s vjerom da će ih On ponijeti. Isto tako mogu Mu i zahvaliti za sve dobro i lijepo što mi je podario. Zapravo, mislim da nismo ni svjesni koliku milost imamo kad naš Bog baš svaki dan dolazi k nama utjelovljen u otajstvu kruha i vina.

Nikolina Čorković, Frama Virovitica

Euharistija, Sveta misa, mjesto je okupljanja, mjesto i vrijeme sastanka kršćana pod sakralnim prilikama. To je najvažnija stvar (događaj) u praktičnom životu kršćanstva jednog kršćanina. Sv. misa je poput jedne smjernice za svakodnevni život. Ona je jedno 'predavanje' za kršćanina kao što je npr. predavanje za školarca ili studenta. Ali, može se biti studentom ili učenikom, a da se i ne ide na predavanja (osim na ona obavezna :) jednako kao što se može biti kršćaninom (formalno i 'na papiru'), a da se ne ode na Sv. misu i ne slavi Euharistiju (redovito barem). Ali fučkaš ti takvo studiranje i studenta koji ne ide na predavanja - a i svi znamo što se zbiva s takvima. E, pa ovu poantu analogno preslikajte na priču o kršćaninu koji ne poхаđa redovito Sv. misu i ne slavi zdušno Euharistiju i sve će vam biti jasno... Fučkaš ti takvog kršćanina...

Ivan Andelić, Frama Trsat

TAU - najčitaniji list

U životu svakog čovjeka važan je dan njegova rođenja. Ništa manje on ne znači sv. Elizabeti Ugarskoj koja će svoj rodendan proslaviti 17. studenog.

Naime, toga je dana ova franjevačka svetica rođena za nebo nakon što je napustila ovaj svijet. I dok se vrlo skromna slavljenička torta priprema, kako to priliči skromnoj i siromašnoj sv. Elizabeti, njezin rodendan je bio povod kako bismo porazgovarali s njom i doznali čime se trenutno bavi te saznali nešto više o njezinom životu.

TAU: Sv. Elizabeta, hvala ti što si se odazvala našem pozivu za razgovor. Molim te, možeš li na početku reći osnovne podatke o sebi?

Moram prije svega reći kako je Tau "gore" gdje ja živim itekako čitan, a uz mene na njega su preplaćeni i Franjo i Klara, od onih koji su vama poznati. Stoga mi je izuzetna čast što ste me pozvali.

Rodenja sam u Ugarskoj, kao kćerka ugarsko-hrvatskog kralja Andrije II. Ugarska je prekrasna zemlja s jednom bitnom karakteristikom: djevojke se vrlo mlađe udaju pa sam tako i ja od 4. godine zaručena, a onda od 14. godine i vjenčana s mojim suprugom Ludovikom, turinškim grofom. Mnogi će reći da smo premladi i nespremni ušli u brak, ali naš je brak bio sretan. Dobili smo i troje prekrasne djece: sina i dvije kćeri. Sve je bilo idilično do pogibije moga supruga...

TAU: Vratimo se za trenutak na vaš bračni život. Svjedoci kažu da te je Ludovik jako volio, ponajviše zbog tvoje unutarnje lje-pote, plemenitosti i dražesnosti. Kako je bilo živjeti kao grofica na dvoru Wartburgu?

(smijeh) Mnogi me nisu doživljavali groficom, jer sam se voljela jednostavno odijevati te tako i živjeti. Nisam se mnogo razlikovala od sluškinja jer sam i sama neprestano radila, a malo ili ništa se zabavljala. Uostalom, za zabave nisam imala puno vremena jer sam u 17. godini rodila prvo dijete, a onda ubrzo nakon toga, još dvoje.

TAU: Što se to promijenilo pogibijom tvo-
ga supruga?

Sjećam se kao da je bilo jučer. U ljetu godine 1227. Ludovik je pošao na križarsku vojnu. Tada sam pod srcem nosila i očekivala porod svoga trećeg djeteta. Tri mjeseca kasnije jedan mi je glasnik donio vijest da je Ludovik u Italiji umro. Tada sam brzinula u plać uzviknuvši: "Umro! A s njim je umrlo i sve moje dobro na ovome svijetu." Nakon toga, sve je krenulo nizbrdo za mene i moju djecu. Postavši udovicom i nezaštićenom, oborila se na mene pohlepa i zavist svjetine koja me nikad nije pravo podnosiла. Potom me djever otjerao s dvora želeći

osigurati nasljedstvo svojem sinu, a djeca su mi oduzeta. Sam Gospodin mi je dao snage da mogu to preživjeti!

TAU: U biti, tom surovom situacijom, On ti je još više otvorio oči za one koji su bili u sličnoj situaciji kao i ti. Je li to točno?

Donekle je tako. Cijeli život sam se susretala sa siromasima i tješila ih. A kada sam čula za moga suvremenika i uzora Franju iz Asiza, odlučila sam ga slijediti i postala franjevačkom trećoredicom, prihvativši u potpunosti evanđeosko siromaštvo. Smisao života pronašla sam u bolesnima. Započela sam s gradnjom svratišta u kojem se pomoć mogla pružiti većem broju bolesnika i nemoćnih. Svima koji bi ondje potražili milostinju, ne bi uskratili. Kako bih mogla to činiti, sve sam svoje zalihe iz četiri kneževine svoga muža potrošila te za potrebe siromaha prodala svaki ukras i svu skupocjenu odjeću. Imala sam običaj dva puta na dan, jutrom i navečer, osobno obići sve svoje bolesnike. Osobno sam se brinula za one koji bijahu među njima najodvratniji. Neke sam hranila, drugima prostirala, neke na svojim ramenima prenosila i obavljala mnoge druge čovječne usluge. Potom sam otišla u Marburg gdje je sagrađena jedna ubožnica za bolesne i slabe, bijedne i najprezrenije.

TAU: Kad se nećeš sama pohvaliti, onda moramo čitateljima reći da osim tih djelotvornih djela, rijetko je koja žena od tebe više razmatrala. Ponekad, kad si dolazila iz osame na molitvu, svjedoci kažu, da ti je lice čudesno sjajilo, dok su ti iz očiju prosijavale kao sunčane zrake.

Sjećaš li se svojih posljednjih trenutaka na zemlji?

Tko se ne bi sjećao svoje smrti! Pogotovo ako vas ona zatekne u 24. godini života. Sjećam se da sam se ispjovijedila prije smrti. Sve što sam posjedovala, pripalo je mojim siromasima, osim jeftine tunike koju sam nosila i u kojoj sam ukopana. Kad je to bilo gotovo, primila sam Gospodinovo tijelo. Potom sam, najpobožnije, preporučivši Bogu sve koji su sjedili uza me, blago usnula i otišla u Očev zagrljaj.

TAU: Kako nam vrijeme predviđeno za razgovor s tobom, polako ističe, imaš li kakvu poruku za sve framaše i mlade kojima si upravo ti sad jedan od uzora?

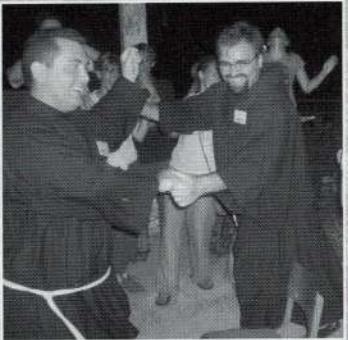
Želim vam svima poručiti sljedeće: kršćanska ljubav nije samo neko jednostavno čovjekoljublje, već ona mora nositi biljege Kristove ljubavi te se suočljavati bitnim uvjetima života s Kristom. A Kristova je ljubav - ljubav križa, ljubav koja vodi na križ: I nema veće ljubavi nego dati svoj život za one koje ljubimo. Ako živimo od Kristove smrti, njegova je smrt za nas počela novog života, onoga za koji se valja nanovo roditi da bismo postali Božja djeca.

Pozdravljam ovom prilikom sve framaše i čitatelje lista TAU, kao i sve dje-latnike Caritasa i drugih katoličkih dobrotvornih ustanova, te pozivam sve na moj rođendan da svi zajedno za zajedničkim stolom zahvalimo Bogu za sva divna djela što nam učini. Bog vas blagoslovio!

U tvojoj povijesti

XII. franjevački hod Frama započeo je 24. srpnja. Osamdeset i petero mladih zaljubljenika u život i put našeg serafskog oca sv. Franje uz duhovnu i prijateljsku pratištu naših osmanastero braće franjevaca i osmoro sestara Svetoga Križa, krenuli smo "marširati" putem Slavonije i Baranje. Pred nama se otvarao sedmodnevni put poljima sunčokreta i žita, put žege i sunca, kućica uz cestu sa čijih su prozora pozdravljale i mahale obitelji. Put žuljevitih sandala i bolnih mišića pri svakom novom koraku iščezavao bi svakom novom kiticom vesele franjevačke pjesme i izostenom molitvom koju su nas učile još naše bake, a uviđek bi djelovale jednako sveže, jednakno snažno! Ma što li je bila pogonska sila tolikim mladima za pješačenje od Našica do Osijeka?

Krenuli smo iz Frama cijele Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, kroz fizički napor približiti se Kristovoj muci. Upoznati svoju povijest otkrivajući u njoj Kristovo svjetlo i njegovu prisutnost. Spoznati ljepotu Dara koji nam se daruje svojim Križem, i križ koji prihvaćamo darujući se Njemu. I najljepši dar što smo ga mogli dobiti, bili smo jedni drugima, dijeleći međusobno svoje snove, želje, brige, strahove i nade. Prihvaćanjem jednih drugih prihvatali smo Isusa kao suputnika na našem putu do Asiza. Pa evo kako je izgledao početak jedne nove Povijesti!

U tvojoj povijesti... poslanje.

Blagdan sv. Ane proslavili smo u Bistrincima nadomak Belišću. Poslani smo toga dana jedni među druge reći tko smo, odakle dolazimo i kamo idemo. Da ne bismo postali latalice bez cilja jer smo ovdje poslani da budemo hodočasnici.

U tvojoj povijesti... želja.

Oh, zaista je jaka i sigurna želja bila potrebna da nas noge poslušaju i dovedu do dalekog Belog Manastira. A i želja da se pomirimo s braćom komarcima. Prošla su već četiri dana, a još ne odustajemo. Riječ ohrabrenja stigla je od naših duhovnih asistenata koji rekoše da smo svi mi malo "čaknuti". Ohrabrio nas tada Franjo svojim životom. U trenucima zarobljeništva kada su svi njegovi suzarobljenici bili turboni, on je odsakao veseljem i šaljivošću. I nakon što su mu drugovi to spočitali, reče: "Što mislite o meni? Još će mi se ljudi po cijelome svijetu klanjati." Pa tako i mi, ohrabreni te i dalje "čaknuti" krenusmo dalje!

U tvojoj povijesti... Dar.

Naš hod je započeo u Našicama neobičnim susretom. Dvojica učenika putovala su u selo koje se zove Emaus, putem su sreljeli Isusa koji im se objavio u lomljenju kruha. Baš kao što smo se mi zaputili u Asiz. Okupio nas je oko Euharistijskog stola i ostao s nama i u nama cijelim putem. Ohrabreni

prisustvom novog suputnika krenuli smo putem prema Koški. Jedni smo drugima dodijeljeni na čuvanje kao ovce pastirima.

... Dar

U tvojoj povijesti... Riječ.

Asimiliranje Božje Riječi odvijalo se u dalekoj Batini, na samoj granici s Mađarskom. Od Riječi prema životu...

U tvojoj povijesti... susret.

Jedni s drugima trebali smo se susresti u Kneževim Vinogradima. Susreti u ranama povrede, oprostu, zagrljaju i povjerenju. "I usprkos odlukama, trudu, uhvatio me strah da će mi moja stara rana opet prokrvariti." No, stiže prvo šaptom, zatim sve glasnije: "Tu sam. Čekam te. Gripešiš? I dalje sam ovdje. Idemo. Plakat ćemo zajedno hodajući."

U tvojoj povijesti... ljubav.

Hod je završio u Osječkoj Tvrđi. Veselje smo obilježili roštiljem koji su nam priredili domaćini, nogometom i gitarama, jer sutra polazimo u Asiz.

U Franjinoj i Klarijnoj povijesti...

Veselje pred bazilikom Gospe od Andela, par stotina mlađih i poniznosti Porcijunkulske crkvice gdje je Franjo izmolio potpuni oprost svima koji na blagdan Gospe od Andela dudu zamoliti milost, zapalilo je cijeli trg pred bazilikom. Držali smo se za ruke i prolazili kroz Porcijunkulu.

Ljubav! Savršena ljubav kojom nas ljubi, kojom nas dariva sada i vazda. I spoznaja da nikakav mrak ovoga svijeta ne može ugasiti svjetlo i najmanje šibice. Ples i pjesma radosti sa "marčatorima" cijelog svijeta nastavila se dugo u noć. Proslava polnočke usred ljeta i to u rano jutro, te pri-

nos framaša u živim jaslicama odvio se u Grecciju. A zadnji dan popeli smo se na veličanstvenu La Vernu, goru gdje je Franjo u osami postio i molio, gdje ga je Gospodin obilježio svojim svetim ranama. Otkrili su se pastiri koji su se kroz ovaj Hod brinuli za svoje ovce, zahvalivši jedni drugima pastirskim zagrljajem.

Na ovoj svetoj gori, u zagrljaju Gospe od Andela i ogrnutog plaštem Porcijunkulskog oprosta, ostavili smo prijatelja i brata Dalibora, koji je preminuo toga poslijepodneva. I primit ćete snagu, Duh Sveti sići će na vas, i bit ćete svjedoci, sve do na kraj svijeta

bila je pjesma koja se ovog Marša orila Dadinim grlom. Duboko potreseni ovim gubitkom, razišli smo se kućama, nošeni novom Snagom o kojoj je Dado pjevao. Snagom da ljubimo jedni druge kao što je On ljubio nas! I znajući da je naš život Dar u Njegovoj povijesti!

Petra Falamić, Frama Kaptol

Tema Marša je malo neobična. Ljudi su navikli na teme okrenute prema budućnosti, a prošlost zakapaju. Odgovori na mnoga pitanja nalaze se upravo u prošlosti svakog pojedinca. Bog je stavio sjeme u mojoj prošlost kako bi raslo i u budućnosti urođilo plodom. Isus je tu s nama cijelo vrijeme, u strancima oko nas. Trebamo se prepustiti svjetlu Riječi i prepoznati čemo Ga, jer će i nama "gorjeti srce" kao i onoj dvojici na putu u Emaus. Mojim očima je uskraćeno vidjeti Ga, ali uz toliko milosti i darova koje sam dobio (posebno kako sam uopće završio na Maršu), vjerujem da je uz mene i da će ostati sve do kraja, kako je i obećao.

Miro Banović, Frama Siget

Prvi Marš - kruna mog dvogodišnjeg novog života i tek prvi korak u življenu framaštva. Kroz trenutke samoga hoda često sam razmišljala o povezanosti tjelesne žrtve i duhovnog jačanja. Tada bi mi, kao odgovor, pogled prvo padao na haljine i habite sestara i fratara, a potom na njihova radosna i odlučna lica. Kročenjem kroz crkve, trgrove i mjesta na kojima je prije 8 st. svoje svete trenutke živio taj najbogatiji siromašak, kao da stvarnost njegova života postaje jače i opipljivije svjedočanstvo. Uz već proživljeno neponovljivo iskustvo kroz 13 dana, Gospodin je posljednjeg dana odlučio naše hodočašće pretvoriti u obnovu Duha u punom smislu riječi. Pozvavši Dadu pred svoje lice, moj um je u srce stavio velike upitnike. I ponovno evo jasnog odgovora. Sv. Pavao nam piše kako kušnje trebamo smatrati pravom radošću, jer one rađaju postojanošću. "Doista, sada gledamo kroz zrcalo, u zagonetki, a tada - licem u lice. Sada spoznajem djelomično, a tada ću spoznati savršeno, kao što sam i spoznat!" (1 Kor 13,12)

Antonija Kvesić, Frama Kaptol

Krenuvši na XII. franjevački hod, ujedno i oproštajni susret naše provincije, u meni je jačala želja za zajedništvom i obnavljanjem vlastite duhovnosti. Najviše me se dojmila vrlo draga mi grupa Carceri s kojom sam iskusila sve čari animiranja. Tu je i moja pastirica koja je pokazala svoje umijeće i kreativnost napravivši mi narančastu oglicu od Bronhi bombona koju su mi svi htjeli pojesti (hvala joj i pozdrav sa sunčanih trsatskih pašnjaka). I, naravno, šlag na kraju, svi moji Trsačani. Kako geslo Marša kaže "U tvojoj povijesti... Dar" tako bih istaknula da ste svi vi postali poseban dar u mojoj povijesti. Ispunjena franjevačkom duhovnošću i veseljem vratila sam se doma gdje se trudim svojom kapi tkati slap bratske ljubavi i zajedništva Frame Trsat noseći vas sve u srcu.

Mia Mišljenović, Frama Trsat

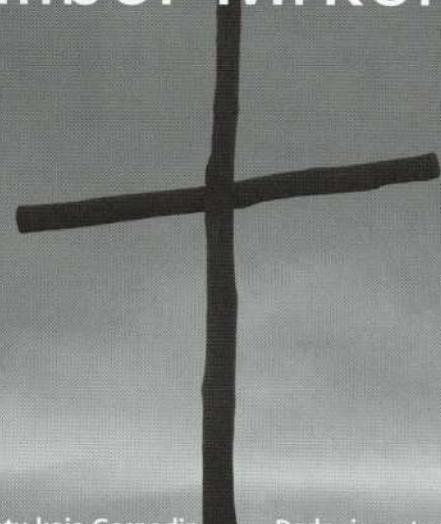
Svaki Franjevački hod za mene je prije svega posebna duhovna obnova. U njegovoj jednostavnosti lako je otkriti Krista, prepoznati ga u bratu i sestri - u zajedništvu, u radosti i umoru. Da On ne hoda s nama jedino što bi nam ostalo od hoda bili bi žuljevi na nogama i ubodi komarača... S ovogodišnjeg Hoda ostala mi je spoznaja da sam prvi dan imao poznanika, koji mi je svakim kilometrom sve više postajao prijateljem i bratom, da bi mi (ne samo meni nego i svima nama) zadnjeg dana Hoda po Božjoj volji od brata postao andelom.

Hrvoje Kruljac, Frama Kloštar Ivanić

Ovo mi je bio četvrti Marš i, moram priznati, jedan od lijepših. Doživio sam mnoga iskustva: iskustvo zajedništva, iskustvo molitve, ljubavi Božje i, ono meni najdragocjenije, prepoznao sam Krista u svakom bratu, svakoj sestri, svakom čovjeku kojega sam susreo na našem putu. Po prvi put, na neki poseban način, prepoznao sam Krista u lomljenju kruha. Zahvalan sam Bogu na tim darovima i na tih desetak dana u kojima sam bio okružen ljudima koje ne moraš dobro poznavati da bi ih smatrao sestrama i braćom.

Mario Varga, Frama Illok

U našoj povijesti... Dalibor Mrkonjić

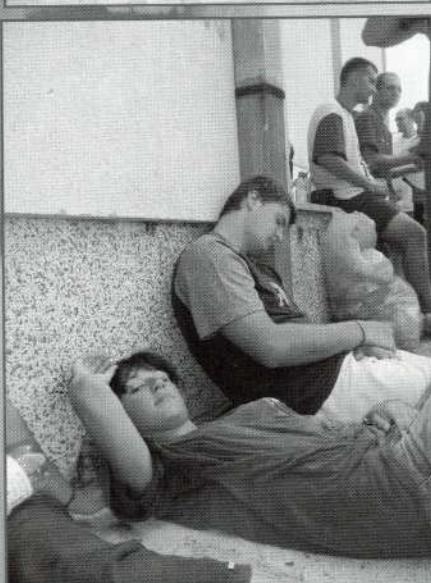
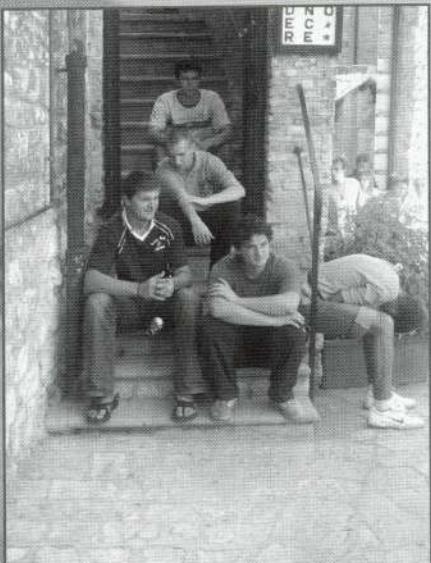
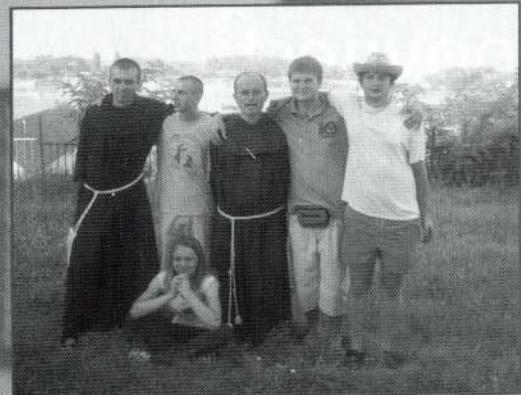

Dado je ostao s nama na La Verni. Svatko je od nas duboko upisan i u Dadino srce toga 4. kolovoza 2005. godine. On je nas ponio Ocu u vječnost. La Verna je i za Franju bila brdo preobraženja, ugrabljen trenutak vječnosti. Vjerujemo u uskrsnuće. Vjerujemo u konacni susret u slobodi djece Božje. Vjerujemo da u Daliboru imamo radosnoga zagovornika, jednakog kao i u Tanji Horvat, Antoniji Humski, Mariji Jurković, Nedeljki Levar, Hrvolu Španoviću, Maji Kožić, Robertu Posavcu, fra Jošku Srdanoviću koji su u Frami pronašli svoj put i kao takvi otisli Gospodinu.

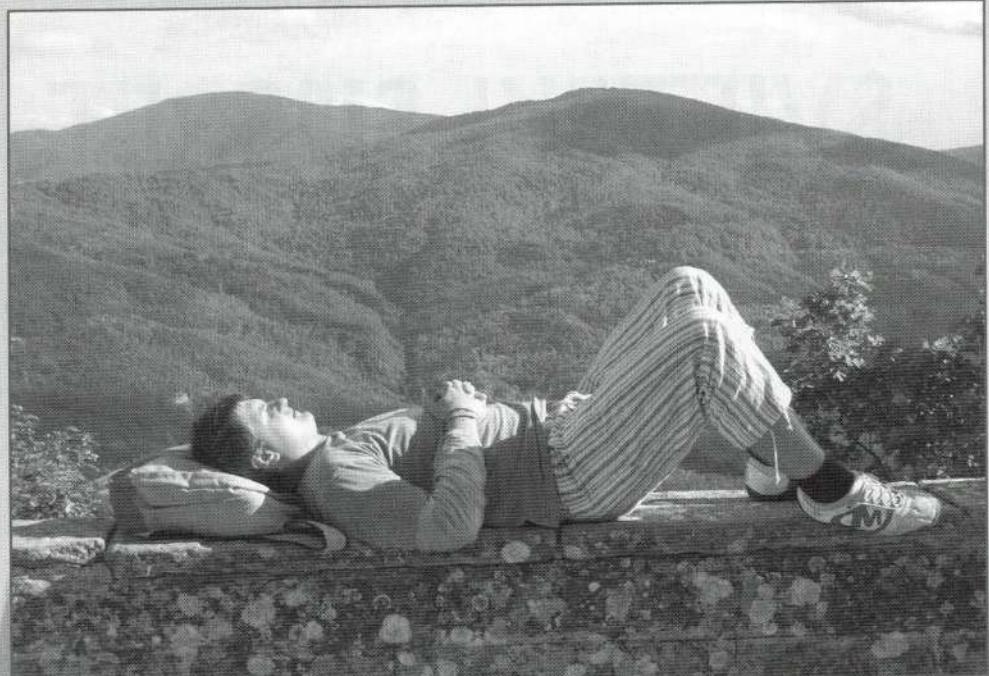
U Dadinom odlasku s ovoga svijeta otkrili smo neobičan dar. Svi smo bili zatečeni viještu o Dadinoj smrti, a opet, svi smo osjećali prisutnost Onoga koji nas je pozvao u život i kome idemo u susret. I taj odlazak dogodio se na svetom brdu - kako je Franjo nazivao La Vernu. Franjo ondje doživljava vrhunce mistike, do kojih rijetki dolaze. I mi smo "dotaknuli" mistiku. U svojoj providnosti Gospodin nas poziva k sebi na našim životnim putovima. On to može. On je Gospodar života. On poziva u vječnost već sada, u vremenu.

fra Milan Krsto

in memoriam

in memoriam

SVJETSKI SUSRET

Tek što smo se vratili s Marša, a ni dojmove u potpunosti još nismo sredili, jedan autobus pun framaša, zaputio se u Njemačku (no, ipak nisu svi koji su išli bili framaši). Hodočašće smo započeli Sv. misom 11. kolovoza, na blagdan sv. Klare. A onda, put pod noge...

Istovar pjeska

Prvih pet dana, od 11. do 15. kolovoza smo bili u Bavarskoj. Tu se održavao pripremni program za Koeln i za sam susret sa Sv. Ocem pod geslom "Gosti su blagoslov". Smjestili smo se po obiteljima u tri različita mesta. U tih pet dana međusobno smo si pomagali i sudjelovali u društveno-korisnom radu, ali samo ona grupa koja je bila smještena u Wagingu je zaista i osjetila što je to znoj. Naime, istovarivali smo pjesak u jednom vrtiću - ručno! Neki neradnici su čak i žuljeve dobili!

U tom razdoblju posjetili smo i mjesto gdje je papa Benedikt XVI živio i išao u školu, a zatim smo se u Muenchenu susreli

sa svim mladima koji su došli u Bavarsku. Bili smo i na "Ženskom otoku". Na tom "Ženskom otoku" je naša grupa Fides imala koncert. E, i da znate kako su naši dečki nadareni! Predivan su nakit izrađivali u radionicama! Nakon svega toga imali smo i zajednički roštilj (gdje su cure malo pretjerivale u jelu, ali eto...).

No, najveći blagoslov nije bila hrana (iako je i nje bilo u izobilju - i to prilično ukusne), već obitelji kod kojih smo bili. Predivni ljudi! I sad me prođu trnci kad ih se sjetim... Od njih smo se oprostili plešući narodne plesove i molitvom u crkvi, a onda je, naravno, kliznula i pokoja suza.

'Grintam, grintam, grintam, po cijeli dan...'

Navečer 15. kolovoza smo krenuli prema Koelnu, na drugi (i glavni) dio Svjetskog dana mladih čije je geslo bilo "Dodosmo mu se pokloniti". Točnije, bili smo smješteni u Leverkusenu. Tamo smo imali ponuđeni program pa smo si većinu vremena mogli sami organizirati kako smo htjeli.

Imali smo i kateheze. Jednu je vodio biskup Marin Srakić, a drugu naš kardinal Josip Bozanić. U srijedu, 17. kolovoza smo išli u Düsseldorf na susret svih Frama svijeta (gdje su se neki uspjeli i izgubiti). Tu su se predstavile Frame s pet kontinenata, a to popodnevno druženje završilo je mjuziklom o sv. Franji. Osim toga, naučili smo brojati do 6 i reći 'bok' na 30-ak jezika, a uz to je i sve poznajta naša izvedba portugalske (zasad još među hrvatskim framašima slabo poznate) pjesme: "Grintam, grintam, grintam, po cijeli dan, i cijelu noć".

MLADIH U KOELNU

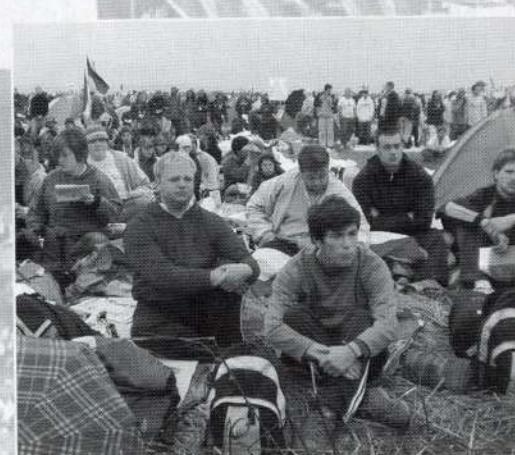
Hodočasnici kao Sveta tri mudraca

U četvrtak, 18. kolovoza bili smo zajedno u koelskoj katedrali gdje se nalaze relikvije Sveta tri mudraca. Do tamo smo stigli nakon hodanja uz rijeku Rajnu kako bismo time na simboličan način kao hodočasnici prohodali put do Krista, kao što su se i Tri mudraca zaputila, svatko iz svoje zemlje, da bi se poklonili novo-rođenom Kralju. Taj dan je u Koeln stigao brodom i sam papa Benedikt XVI kojeg smo dočekali uz Rajnu.

Zadnju noć kad je bilo bdijenje na Marienfeldu, nismo bili na polju u kojem smo trebali biti, već u šikari, ali, zar je to uopće bitno?! Nije nam smetalo ni najmanje jer je razlog zbog kojeg smo bili tamo - Krist (a on je s nama i u šikari), i da tu svoju vjeru posvjedočimo braći i sestrama iz cijelog svijeta! Papa je s nama ostao na bdjenju, a onda nam se i u nedjelju, zadnji dan Susreta, pridružio na Svetoj misi koju je on predslavio u zajedništvu s tisućama svećenika i gotovo milijun mladih iz cijelog svijeta. Kao što je to i običaj, na kraju proslave ovog XX. svjetskog dana mladih, papa nas je sve pozvao da se ponovno pridružimo ovako velikom zajedničkom slavlju s njime i Kristom u Sydneyu 2008. godine.

Ovo je jednostavno bilo predivno iskustvo! Poletnost i vjera drugih mladih doista ohrabruje i potiče! Vjerujte, ako ćete biti u mogućnosti otici u Sydney, na idući Svjetski dan mladih, svakako odite, jer se isplati.

Marija Tomic, Frama Kloštar Ivanic

DOĐOSMO MU SE

POKLONITI... SA SV. FRANJOM

Framaši svijeta u Vossenacku

Bila je to tema Međunarodnog susreta Frame koji se od 12. do 15. kolovoza 2005. održavao u Vossenacku, u sklopu pripremnog programa uoči Svjetskog dana mladih održanog u Koelnu. Na tom susretu Frame iz cijelog svijeta sudjelovalo je 163 sudionika iz 21 zemlje, uključujući i troje iz Hrvatske (koji smo kao predstavnici Nacionalnog bratstva prisustvovali tom susretu). Domaćini su bili fra Ivan Matić, generalni duhovni asistent FSR-a, fra Georg Scholles, nacionalni duhovni asistent FSR-a Njemačke te njihova nacionalna ministrica, Michaela Lutter, zajedno s Nacionalnim bratstvom FSR-a (budući da u Njemačkoj još uvek ne postoji bratstvo Frame) te Međunarodnim vijećem FSR-a i Frame.

Trodnevni program obuhvatio je predavanja, dijeljenje iskustva, radove po grupama, zajednička druženja te svete mise, klanjanja i molitve toliko bliske franjevačkoj duhovnosti. Prvu večer, do kasnih noćnih sati, bilo je predstavljanje zemalja prisutnih na Susretu. Od Madagaskara i Južnoafričke Republike, preko Kenije, Brazila, Čilea, Koreje i Vijetnama do Poljske, Francuske i Portugala. Upravo zbog tolikih različitih jezika i kultura, svete mise su se slavile na više jezika, prozete molitvama i pjesmama različitih naroda.

Franjevačko klanjanje

Program je nastavljen u subotu, 13. kolovoza, kada je predstavljen dokument "Franjevačka mladež - Frama: Put franjevačkoga poziva" (koji će uskoro biti službeno predstavljen i kod nas). Nakon toga uslijedio je rad po grupama gdje smo raspravljali jesmo li upoznati s tim Dokumentom te smo iznosili svoja iskustva o odnosu Frame i FSR-a. Zanimljivo je da u zemljama poput Njemačke, Francuske, Velike Britanije, SAD-a i Kanade ne postoje bratstva Frame, iako postoji velika želja FSR-a za njima, a i problem prijelaza iz Frame i FSR-a, više ili manje izražen, prisutan je u svim zemljama.

U nedjelju, 14. kolovoza, predavanje na temu Susreta "Dodosmo Mu se pokloniti... sa sv. Franjom" održao je fra Ben Brevoort, OFMcap. Misao

vodila bila mu je molitva sv. Franje "Klanjam ti se". Istaknuo je koliko je Franjo imao potrebu klanjati se našem Gospodinu Isusu Kristu, iznutra i izvana. I upravo takvo franjevačko klanjanje jest cjelovito, ono uključuje cijelu osobnost, tijelo i um, srce i dušu. A na pitanje gdje se možemo pokloniti Gospodinu, Franjin odgovor jest - u presvetoj Euharistiji: "Na ovome svijetu ne vidim ništa tjelesno od samoga svevišnjega Sina Božjega osim presvetog tijela i presvete krvi njegove" (OP 10). U skladu s time, uz svakodnevno slavljenje Euharistije, kroz dvije noći smo imali i cjelonočno klanjanje pred Presvetim.

Odlazak u Belgiju

Na završetku susreta iznijeli smo svoja razmišljanja, dojmove, prijedloge i ideje za sljedeći Međunarodni susret Frame koji bi se odsada trebao redovito održavati nekoliko dana prije Svjetskog susreta mladih, pa je tako već idući najavljen za sljedeći Svjetski dan mladih koji će se 2008. g. održati u Sydneyu u Australiji. Osim toga, uputili su i poziv za IV. europski kongres Frame koji će se krajem kolovoza sljedeće godine održati u Asizu.

Sam Susret završio je 15. kolovoza na Veliku Gospu zajedničkim odlaskom u Moresnet, marijansko svetište u Belgiji, uz samu granicu s Nizozemskom i Njemačkom, gdje smo proslavili svetu misu.

Nakon toga smo se povratkom u Koeln priključili samom Svjetskom danu mladih u želji da se poput Sveta tri mudraca poklonimo Isusu.

Ana Fruk, Frama Siget

BIG FATHER

Jeste čuli za Big Brother?

- a) jok, ti si;
- b) jok, sad sam pao s Marsa;
- c) "No habla Inglese".

Jeste čuli za "1984."?

- a) jok, ti si;
- b) da čuo, živio sam tad;
- c) naravno, studirao sam književnost, to je knjiga, napisao ju je George Orwell prije više od 50 godina.

Kažu da je Big Brother inspiriran tom knjigom. Kamere posvuda. Veliki Brat te gleda. Stalno.

Imao sam ovih dana priliku pogledati nekoliko epizoda Big Brothera. Veliki Brat stvarno vidi sve. Dvoriste, kuhinju, dnevne i spavaće sobe, kupaonice... Strašno!

Jeste čuli za "Božje oko uvijek gleda, sakrit mu se ništa ne da"?

- a) jok, ti si;
- b) naravno, imam to uramljeno na zidu ispod slike velikog oka u trokutu;
- c) to piše u dječjem molitveniku kojeg sam dobio na vjeronauku, također ispod slike velikog oka u trokutu.

Nekad mi je pomisao da me Bog vidi stalno, baš stalno, ali baš stalno, bila pomalo užasavajuća. Bilo je to prije nego sam čuo da nas gleda kao zaručnicu. Zaljubljeno. Bilo je to prije nego sam saznao da je dovoljno samo poželjeti da mi oprosti, i u očima Mu vidjeti da mi je već oprošteno. Mi vidimo gotovo sve što naši najdraži rade. Čak i bez kamera po kući. Mi smo njima Veliki Brat.

Isus nam je rekao nešto kao "oprosti nam kako i mi opraćamo". Mogli bismo možda reći i "gleđaj nas kako i mi druge gleđamo". Svetac kad vidi svoga bližnjega, vidi sveca. Lopov, čim mu se netko približi, primi se za novčanik. Vidimo ljudе onakvi kakvi smo mi sami.

Grešni smo ljudi. Ako vidim da je mom bratu nešto u oku, možda to znači da meni viri poveća grana.

Pišem ovo na dan preminuća našega "Vječnog zaljubljenika", brata Franje, pa kako da ga ne spomenem? Zaljubljenim je okom gledao ne samo ljudе, nego i Sunce, Vjetar, Vatru... Pa čak i smrt. Dao Bog da i ja jednom kad pogledam oko sebe, vidim samo ljudе sa zlatnim krugićima oko glave!

Ako radiš nešto, i pomisliš "ajme, ne bi bilo dobro da Isus baš sad dođe natrag", bolje prestani s tim. Ako osjećaš nelagodu kad pomisliš da te Bog upravo sad gleda, razmisli o svom životu. Očito ideš širokim putem. Znaš kuda vodi.

Željko Filipin

VIDI SVE

Budući da se svevišnji Otac nebeski - po svojem milosrdju i milosti - udostojao rasvjetiti moje srce, da činim pokoru po primjeru i nauku prebljaženoga našega oca Franje... (OKI 24) znam da zrake Njegovih reflektora neprestano bacaju svjetlost i na moj skroviti život obasjavajući mi put.

I mislim da mu nije uvijek lako jer često vrludam, bježim od Njegova svjetla nadajući se "boljem", a Otac je strpljiv uvijek, baš kao onaj iz Isusove prisopodobe o rasipnom sinu.

Pitam se zašto poželim biti barem na čas "slobodna" od Njegova pogleda, zašto ponekad osjetim Njegovu prisutnost kao teret, zašto poželim Njegovu blizinu zamijeniti nečijom drugom, zašto Njegovu prisutnost ne prepoznam u sestri i bratu?

A Očeva ljubav mi tada razotkriva, sjajem svjetlosti od 100 W, da je grijeh taj, da su slabosti i nesavršenosti moje bezbrojne razlog tolikih upitnika, tolikih lutanja i padova.

No, ne bojmo se!

Ne odustaje Stvoritelj od djela ruku svojih, od tog malog stvorenja kojeg čovjekom naziva sve dok ne poželi vratiti se, dok ne osjeti potrebu živjeti u blizini i milini Njegova toplog pogleda.

Na trenutak se prenem, zacrvenim, te u dubini srca tiho zamolim: Oprosti Oče, htjela bih te ljubiti.

I jasnom postaje spoznaja da Otac moj koji vidi u skrovitosti uzvratit će mi (usp. Mt 6,6) ljubavlju neizrecivom, neusporedivom.

s. M. Josipa OSC, Požega

FRANJEVAČKA PUT FRANJEVAČKOG

Dokument Predsjedništva Međunarodnoga vijeća Franjevačkoga

Narav i sadržaj dokumenta

Dokument Predsjedništva Međunarodnoga vijeća FSR-a o Franjevačkoj mlađezi objavljen je nedavno i na hrvatskom jeziku u Biblioteci "Brat Franjo" (Dokumenti - 39), u izdanju Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda i Nacionalnog vijeća Franjevačke mlađezi (Zagreb, 2005). U predgovoru hrvatskom izdanju Nacionalnog vijeće Franjevačke mlađezi poručuje: "Otvarajući se poruka ma Međunarodnoga vijeća Franjevačkoga svjetovnog reda i njegova povjerenstva za Franjevačku mlađez želimo u naša bratstva prenijeti iskustva Frame na međunarodnoj razini u nadi da će im ona biti izvor novih poticaja i nadahnucu". Poslije trinaest godina postojanja Franjevačke mlađezi kod nas želimo sada, kaže se u istom predgovoru, "više pažnje posvetiti izgradivanju i njegovanim specifičnoga identiteta Franjevačke mlađezi" te se izražava nuda da će suradnja s braćom i sestrma iz Franjevačkog svjetovnog reda "učvrstiti hod Frame u budućnost".

Dokument prati okružnica Generalne ministre FSR-a s napomenama koje treba uzeti u obzir pri čitanju teksta. Ovaj dokument o naravi i organizaciji Franjevačke mlađezi poslan je ne samo nacionalnim vijećima Franjevačke mlađezi nego i nacionalnim vijećima FSR-a. I time se kazuje da je FSR suodgovoran za životnost i poslanje Franjevačke mlađezi u Crkvi.

Radi se o posuvremenjenju dokumenta s istom temom i naslovom što ga je Predsjedništvo MVFSR-a objavilo 1995. godine. Ovo je, dakle, drugo izdanje tog dokumenta. Prvo izdanje pripremljeno je na temelju zahtjeva Generalnoga kapitula FSR-a koji je održan u Meksiku 1993., tri godine poslije privremenog odobrenja Generalnih konstitucija FSR-a (ad experimentum) u kojima su već bili i članci o Franjevačkoj mlađezi (96-97). Sadašnje izdanje priredjeno je na traženje Generalnoga kapitula FSR-a održanog 2002. u Asizu i poslije konačnoga odobrenja Generalnih konstitucija FSR-a (2000.) u kojima su doradeni i poboljšani i članci o Franjevačkoj mlađezi. Predsjedništvo je ovaj dokument odobrilo na svojoj sjednici u travnju 2004.

I za ovo izdanje dokumenta, napominje Generalna ministra, vrijedi da se njime ne namjerava "iscrpsti sve što se tiče Franjevačke mlađezi" jer međunarodni dokument, po svojoj naravi, mora ostaviti prostor prilagodbama u pojedinim nacionalnim bratstvima.

Predsjedništvo s povjerenjem predaje dokument i mladima i odraslima, i odgovornima u Franjevačkoj mlađezi i odgovornima u Franjevačkom svjetovnom redu i duhovnim asistentima FSR-a i Franjevačke mlađezi, u nadi da će biti od pomoći u nakani da se mladima ponudi franjevačka duhovnost kao jedan od načina kršćanskoga života i djelovanja.

MLADEŽ - FRAMA: POZIVA

svjetovnog reda

Dokument polazi od teksta Generalnih konstitucija FSR-a o Franjevačkoj mlađezi, tumači ga, produbljuje i primjenjuje. Imao devet naslova: I. Uvod, II. Osobitosti Franjevačke mlađezi, III. Što je Franjevačka mlađez, IV. Put poziva, V. Odnos Franjevačke mlađezi i FSR-a, VI. Duhovna asistencija, VII. Oblik i sadržaj formacije, VIII. Organizacija Franjevačke mlađezi i IX. Ostale franjevačke skupine mlađih. Sastavni dijelovi dokumenta su izvrstan, sažet i doista pedagoški i pastoralno cjelovit i stupnjevit "Program formacije u Franjevačkoj mlađezi" te pregledan "Model nacionalnoga Statuta Franjevačke mlađezi" iz kojega se također vrlo jasno nazire narav i specifičnosti bratstava Franjevačke mlađezi. (Model se ne nalazi u hrvatskom izdanju dokumenta jer će biti osnova za budući Statut Hrvatskoga nacionalnog bratstva Franjevačke mlađezi.) U dodatku hrvatskog izdanja objavljeni su Pravilo Franjevačkog svjetovnog reda i Sedmi naslov Generalnih konstitucija FSR-a koji govori o Franjevačkoj mlađezi.

Uvod u dokument

Naslov dokumenta je "Franjevačka mlađez - Put franjevačkog poziva". "Franjevački poziv" je izraz za kršćanski život koji se nadahnjuje na primjeru sv. Franje Asiskog. Takvim se naslovom želi reći da je za bratstvo Franjevačke mlađezi najbit-

nije da je ono duhovni ambijent u kojemu se mladima ponudom "franjevačkoga duhovnog puta" i odgojem za nj pomaže u raspoznavanju vlastitoga oblika kršćanskog života koji će mlada osoba priхватiti u času svoje ljudske i kršćanske zrelosti.

Dokument je upućen odgovornima u Franjevačkoj mlađezi, to jest članovima vijeća mjesnoga bratstva Frame, posebno članovima vijeća koji su odgovorni za formaciju, bratskim animatorima iz FSR-a i duhovnim asistentima. Valja se nadati da će ta činjenica u našim okolnostima još više skrenuti pozornost na važnost bratskoga animatora (člana FSR-a) i kvalitetne formacije u svim odgojnim fazama.

Cilj dokumenta jest prikazati i razjasniti identitet Franjevačke mlađezi, reći tko je i što je Franjevačka mlađez te dati smjernice i savjete za animaciju i formaciju. Animacija je poticanje i razvijanje životnosti Frame, pomoć u ostvarivanju njezine svrhe i u razvoju unutarnje životne dinamike bratstva. Animacija izvana, to jest ona o kojoj posebnu brigu vode bratski animatori iz FSR-a i duhovni asistenti bratstva, nužna je za život Franjevačke mlađezi jer se radi o mladima koji su u procesu traženja, odrastanja i odgoja.

Osobitosti Franjevačke mladeži

Franjevačku mladež čine mlađi koji žele produbiti svoj kršćanski i franjevački poziv, intenzivirati ga, učiniti ga životvornim i plodonosnim. To prepostavlja da je na kraju prvoga razdoblja kontaktiranja i suživota s bratstvom (inicijacija) mlađa osoba otkrila privlačnost između nje i sv. Franje, da je otkrila svoj "franjevački poziv". Franjevački svjetovni red osjeća se dužnim, na temelju svoje naravi, poslanja i odgovornosti, ponuditi mlađima mogućnosti što ih pruža "oblik života" Franjevačke mladeži odnosno FSR-a. Ta ponuda se treba intenzivno događati upravo u prvom razdoblju, razdoblju inicijacije, razdoblju upoznavanja mlađih s franjevačkom duhovnošću. Već se u to vrijeme ostvaruje pomoć mlađima u traženju, već se tada ostvaruje pastoralni rad Franjevačkog svjetovnog reda i bratstva Franjevačke mladeži, uključujući duhovnog asistenta, u odnosu na mlađe koji dolaze, već se tu događa pastoral mlađih i pastoral zvanja. Osnova obilježja tog traženja osobne kršćanske vokacije u bratskom ambijentu - Franjevačkoj mladeži su: pozvanost na iskustvo kršćanskog života u bratstvu, u bliskom zajedništvu s drugima, postupno otkrivanje Franjina "projekta života" i njegovih vrednota te prisutnost u Crkvi i društvu kao uvjet za konkretna iskustva u apostolatu. Za Franjevačku mladež je, naime, bitno djelovanje iz vjere i franjevačkog nadahnucu. To je djelovanje bitno "sredstvo" vjerskog sazrijevanja mlađih.

Članak 6. ovog dokumenta najjasnije opisuje što je "Franjevačka mladež u smislu Generalnih konstitucija FSR-a" i pomaže nam da je razlikujemo od eventualnih ostalih skupina mlađih franjevačkog nadahnucu. Franjevačka mladež prihvata Pravilo FSR-a kao svoj nadahniteljski dokument. Članovi FSR-a obvezuju se da

će živjeti prema Pravilu FSR-a, Franjevačka mladež se obvezuje da će se nadahnjivati tim Pravilom. Član Franjevačke mladeži se osobno i službenim, predviđenim činom (obećanjem) obvezuje pred Bogom i bratstvom da će živjeti prema franjevačkom nadahnucu sadržanom u Pravilu FSR-a. U tom je Pravilu, naime, opisana svjetovna franjevačka duhovnost, duhovnost Franjinih sljedbenika koji žive u redovnim životnim prilikama našega svijeta. Franjevačka mladež u pravom smislu riječi pripada Franjevačkoj obitelji jer s FSR-om čini jednu cjelinu. Praćenje i animacija Franjevačke mladeži koja uključuje ljubav, pažnju, brigu i pedagoški pristup na prvom su mjestu odgovornost članova FSR-a. Redovnicima franjevcima pripada služba pastoralne i duhovne asistencije, pomoći i praćenja. Ta dva oblika služenja mlađima međusobno se dopunjaju te su bratski animator (član FSR-a) i duhovni asistent pozvani na stalnu i intenzivnu suradnju na dobro mlađih.

Kontakt s Franjevačkom mladeži omogućuje mlađoj osobi pronalaženje vlastitoga staleža i oblika kršćanskog života. Stoga pojam "Franjevačka mladež" ne obuhvaća samo članove Frame koji su dali obećanja. "Franjevačka mladež" obuhvaća i mlađe s obećnjima i mlađe koji su im se pridružili. Franjevačka mladež je po svojoj naravi otvoreno bratstvo. Upravo razdoblje inicijacije mlađih koji se žele pridružiti bratstvu koje njeguje franjevačku duhovnost može biti za njih vrijeme najintenzivnijega traženja osobnoga poziva, vrijeme u kojem se najintenzivnije ostvaruje svrha i poslanje Frame, iako neka mlađa osoba možda neće poduzeti i drugi korak - pripravu za obećanja u Franjevačkoj mladeži. No, da bi se ostvarivala ta pastoralna svrha bratstva Franjevačke mladeži, uz doista dobro i svrhovito organiziranu i kontinuiranu ponudu i

različite mogućnosti za sazrijevanje u vjeri, ono, prije svega, mora imati prikladno i odgovorno vodstvo: i odgovornog predsjednika i članove vlastitog vijeća i zauzetog bratskog animatora i pastoralno i duhovno pripremljenog duhovnog asistenta. U mjesnome bratstvu treba uvek biti i trenutaka molitve i trenutaka odgojnog rada i izobrazbe kao i trenutaka zajedničkih aktivnosti i rekreacije. Ako se doista radi o Božjem pozivu u "franjevački način kršćanskoga života", individualni, osobni odgovor na takav Božji poziv očitovat će se u obećnjima u Frami, u osobnom preuzimanju obveze pred Bogom i braćom. To može biti početak trajnjeg članstva u Franjevačkoj mladeži koje će se iz godine u godinu obnavljati, a može, u Božjim planovima, biti i priprava za članstvo u FSR-u ili u kojoj franjevačkoj redovničkoj zajednici. I osoba i bratstvo trebaju biti otvoreni za te daljnje mogućnosti i puteve.

Odnos Franjevačke mladeži i Franjevačkoga svjetovnog reda

Konstatacija dokumenta da je Franjevačka mladež "sastavni dio Franjevačkog svjetovnog reda", da, naime, s njim čini cjelinu, u smislu pripadnosti istoj svjetovnoj franjevačkoj duhovnosti, istoj svjetovnoj franjevačkoj obitelji, važna je jer se na njoj temelji pravo Franjevačke mladeži da ima duhovne asistente iz redovničke franjevačke zajednice i bratsku animaciju iz FSR-a. Drugim riječima, Franjevačka mladež je zajednica mlađih koja zna tko se za nju brine, tko je za nju odgovoran, odnosno suodgovoran. To također znači da je bratstvo Franjevačke mladeži po svojoj naravi upućeno na FSR kao na svoj vjerničko-duhovni ambijent.

U članku 11. kaže se da Franjevačka mladež ima sebi svojstvenu bratsku animaciju koju joj pružaju članovi FSR-a. Dokument tvrdi da Franjevačka mladež predstavlja za FSR specijalnu obvezu kao dio njegovoga pastoralnog mlađih i pastoralnog zvanja. (Osjećaju li se bratstva FSR-a u nas pozvana na pastoral mlađih i pastoralno-duhovni rad koji mlađima pomaže u otkrivanju i prihvatanju vlastitoga kršćanskoga zvanja?) Zbog ovako predviđene bratske animacije bratstvo FSR-a je dužno pratiti mlađu osobu u bratstvu Frame s kojim je povezano; u tom praćenju iskristalizirat će se zvanje i mjesto mlađe osobe u životu, svetosti i poslanju Crkve. Odnosi Frame i FSR-a moraju se stoga ostvarivati u duhu uzajamnoga životnog zajedništva, to jest tako da FSR bude spremna pomoci Frami, a da Frama bude otvorena za tu pomoć i za suradnju s FSR-om.

Dokument predviđa proceduru prijelaza članova Franjevačke mladeži u Franjevački svjetovni red pri čemu se članstvo u Franjevačkoj mladeži priznaje kao "vrijeme inicijacije" na putu prema članstvu u FSR-u. U slučaju većeg broja mlađih koji prelaze iz Frame u FSR može se s njima ustanoviti posebna odgojna skupina u kojoj će formacija biti prilagođena njihovim potrebama.

Govoreći o duhovnoj asistenciji dokument preporučuje da "ako je moguće, duhovni asistent FSR-a i Frame bude ista osoba". To zasigurno može biti za veće dobro obaju bratstava i za njihovu bolju povezanost. Duhovna asistencija bratstvima Franjevačke mladeži, naglašava se, mora uvek i potpuno biti usmjerena prema ljudskom sazrijevanju, kršćanskom odgoju i samostalnosti mlađih.

*fra Zvonimir Brusač, TOR,
nacionalni asistent FSR-a*

SLAVLJA...

Evo, iako je od tada prošlo već neko vrijeme, javljamo vam da je napokon došao i taj datum, taj 18. lipnja 2005., koji će ostati urezan u srcima mnogih framaša, a posebno u srcima više od stotinjak mladih koji su prošli kroz Frama Kloštar u posljednjih 10,5 godina. Naime, tog smo dana, uz svoja obećanja, proslavili i 10. godišnjicu postojanja Frame Kloštar Ivanić. Istina, tijekom svih ovih godina bilo je vrlo dobrih, malo manje dobrih, a našlo se i loših trenutaka, ali mi smo, kao zajednica, uspjeli sve prebroditi u zajedništvu i prijateljstvu. Na misnom slavlju, koje je toga dana predvodio fra Milan Krišto, skupilo se mnoštvo mladih iz susjednih nam Frama naše provincije: riječ je o Frami Siget, Kaptol, Čakovec, Koprivnica, a i dragoj nam Frami Kozari bok koja je, zbog prevelike udaljenosti, zakasnila, ali to im nećemo zamjeriti :). Petero framaša po prvi je puta dalo, a 16-ero obnovilo svoja krsna obećanja pred Gospodinom. U sklopu 10. godišnjice napravili smo malu izložbu slika u našoj župnoj dvorani te izdali monografiju i napravili prigodne majice.

Nedugo nakon te proslave, točnije 25. lipnja, naša dugogodišnja framašica (i ex-predsjednica) Marija - nekima poznatija kao Princeza (a tad je zaista i bila dostoјna toga nadimka jer je taj dan u bijelom tako i izgledala) - obvezala se da će voljeti i poštovati svoga bračnog druga kroz cijeli život. Svi smo već navikli da se naša draga Marija više ne preziva Borić nego Havliček, iako nam se ponekad i zaleti, ali vjerujem da to nikome ne smetaaa...

Moramo još spomenuti neke događaje iz bliže prošlosti, a jedan od tih je da nam duhovni asistent više nije fra Tomislav Božiček. Zamijenio ga je fra Mijo Tikvić koji je do sad uspješno vodio Frama Požega (koja je nekim Kloštrancima ostala u lijepom sjećanju s ovoga Marša).

Daniel Bertina, Frama Kloštar Ivanić

OBEĆANJA IVANA BAMBIRA

Evo, stiže najveća vijest ikad nastala! Javljam se direktno s mjesta događaja. Vrijeme u kojem se nalazimo jest trenutak kada predsjednik Frame Siget poziva 40-ak mladih koji žele dati obećanja. Svi su oni radosno uskliknuli "Evo me!" Ma kakvo oduševljenje, ljudi moji! Je li to moguće?! Svi su oni na nogama i s nestručnjem i neizvjesnošću čekaju da svaki od njih kaže svoje ime! O, NE!!! Što se događa? Ne razumijemo! Naša bivša predsjednica maše rukama, masa zbrunjeno gleda, svi se hvataju za glavu, nemir je unesen... Da, da... Radost u njihovim očima pretvorila se u neopisiv očaj. Još uvijek nikome nije jasno što se to i kako dogodilo!

Na kraju javljanja smo uhvatili jednog svjedoka i upitali ga za ime. Bio je to Miro Banović. Njegovo tužno svjedočanstvo glasilo je ovako: "Vjerojatno znate da naš vriji predsjednik voli pedantno obavljati svoje dužnosti. Pa, tako se on skupa s Vijećem dogovorio da bi bilo dobro imati probu prije obećanja (toga u Sigetu inače nema, nama probe nisu potrebne jer ionako nikad ne ispadne kako je planirano). Misu je kao i obično predvodio fra Milan, a naš fra Bejo (po novome, otac gvardijan) je izbacivao šale na Milanov račun... Pa ipak, treba se narod malo i zabaviti! Cijelu misu su zujali zvučnici dok bi netko nešto govorio na mikrofon, svirači su

raštimali sve gitare i potrgali sve žice koje su se dale potrgat'... Možete mislit' kakva atmosfera! A mi koji dajemo obećanja smo jedva suzdržavali smijeh (bar neki od nas). Uglavnom, kad je naš predsjednik izašao ispred svih i počeo nas pozivati, svi smo odgovarali "Evo me!" i ustali. Poslije toga ide onaj poznati tekst: "Ja, N. N., potaknut Božjom milostom..." I tako je on rekao "Ja, Ivan Bambir..." i započeo dalje tekst obećanja, a da nije pričekao da mi izgovorimo svoja imena."

U ovom trenutku, dragi čitatelji, naš je svjedok od pritiska u prsima i suza u očima jednostavno morao prestati govoriti. A mi tek sad znamo što se uistinu dogodilo! Moramo odaslati tužnu vijest da Frama Siget ne postoji!

Čekajte! Samo trenutak! Primamo neke nove informacije! Da, da... Ljudi moji i cijela framaška nacijaoooooo! Pa mi još za kratko vrijeme uz sebe imamo provincijskog predsjednika, a on vam je faca i pol! Kaže da u srcima možemo ponovno nositi radost jer se ovoj mladoj grupici ljudi ipak priznaju obećanja!

Na kraju svog javljanja, uz brdo hrenovki, sokova i kolača, ipak šaljemo pozitivne vijesti o obećanjima Ivana Bambira, hoću reći Frame Siget. Mir i dobro!

Manuela Jerković, Frama Siget